

Beszámoló
a JOBBKÉZ Alapítvány önkormányzati támogatással megvalósított programjairól
2014.

1. Napközis hét: „JÓ FÖLD IS KELLETT HOZZÁ...”

Július 14-én, hétfőn reggel iskolás gyermekek lepték el a Győr-Bácsai Művelődési Ház, a játszótér és a templom környékét. A bácsai napközis hét első órájában a gyermekek és fiatalok önfeledten keresték a különböző helyeken otthelyezett, elrejtett magokat. A sikeres vetélkedés után a csoportok a magok alapján választhattak nevet, majd meghallgatták a magvető történetének aktualizált változatát. Így a lényeg kiemelése mellett sok apró részletben tettünk fontos megfigyeléseket, például az útszélre esett magok számára ma nem is a madarak jelentik a legnagyobb veszélyt, hanem az autók, amelyek egyszerűen eltapossák őket. Ezután a szervezők „a jó házigazda kincseiből újat és régit hoz elő” mottóhoz alkalmazkodva helytörténeti sétára invitálták a résztvevőket. A régi templom helyénél komoly „régészeti ásatások” történtek, majd a harangok útját követve jutottunk el a templomba. Minden csoport elkészítette papírból saját harangját, azt a templomtoronyban elhelyezte. Természetesen mindezt valahogy tudatni kellett az otthon, mezőn vagy éppen a városban lévő emberekkel, ezért ki-ki ereje és vérmérséklete szerint megkongatta a harangot. Ebéd után szebbnél szebb búzakalász kreációk készültek a virágkötő műhelyben.

Másnap egész napos győri kirándulás következett a Füles Bástya elfoglalásával és más nevezetességek felfedezésével, megismerésével.

Szerdán a búzamazag és a konkoly történetének feldolgozása után a fűvészkertben ismerkedtünk meg közvetlen környezetünk természeti szépségeivel. Délután az ott gyűjtött kincsekből és magokból készültek szebbnél szebb alkotások.

Csütörtökön látogatást tettünk Pannonhalmán. Jó volt közelről megsejlelni azt a történelmi, kulturális gazdagságot, amelynek jellegzetes alakját, sziluettjét a távolból szinte nap, mint nap látjuk.

Pénteken a mustármag történetével indult a nap, majd ügyességi játék és közös alkotás következett. A nap, de az egész hét szempontjából nagyon gyorsan elérkezett a délután négy óra. Sok találkozással, mosollyal, közös élménnyel, a jó cselekedet szívet megtöltő melegével lettünk sokan ismét gazdagabbak. Akár a hét munkáit és gondolatait összefoglaló füzetrel, akár a szavakban nehezen kifejezhető sok támogatásért kapott köszönőlappal a kezünkben indulunk útnak a közösen eltöltött szép hét után, két dolog már mindenképp elkísér minket. Az egyik, hogy Lázár Ervin meséjének virága minket is szeret, megbízik gondoskodásunkban, nálunk szeretne maradni, mint minden mag, amely Isten, szeretteink, nevelőink és jótevőink révén az életet jelenti számunkra. A másik, hogy már most alig várjuk, hogy az isteni magvető munkálkodásának részesei lehessünk jó földként és hűséges munkatársként egyaránt. Köszönjük a Jobbkéz Alapítvány, Győr Megyei Jogú Város Önkormányzat, és a Győri Egyházmegyei Karitás anyagi támogatását, valamint önkénteseink, segítőink és támogatóink minden önzetlen munkáját és felajánlását – amit a részükre ajándékozott évkönyvekkel csak jelképesen tudtunk megköszönni. Köszönjük, hogy a héten megismerhettük azt a csodálatos örömet, amit az egyik ifjúsági gitáros ének így fogalmaz meg: „Jó föld is kellett hozzá, kellett szép idő, és kellett búzaszár, meg nyári napsugár. És aratáshoz sarló, sok-sok munkáskéz... Taníts meg szeretnünk, minden jó testvérünk... Az új életre hív, a szeretetre hív. Ez örömről és könnyűnk, napi kenyérünk. Ebből kél' fénysugár!”

2. Nagymarosi Ifjúsági Találkozó: „Engedelmeskedjete egymásnak!” (Ef 5,21)

A Nagymarosi Ifjúsági Találkozó a magyar katolikus fiatalok legnagyobb múltva visszatekintő - 1973 óta létező -, évente kétszer (májusban és októberben) megrendezett országos lelki napja.

A borús, néha szemerkélő esős idő ellenére kíváncsisággal vegyes izgalommal, de legfőképpen Isten gondviselésében bízva indultunk útnak a Nagymarosi Ifjúsági találkozóra. Már a reggeli ima is egészen új élményt jelentett számunkra, hiszen az itthon megszokott, méltóságteljes orgona helyett elsősorban gitárral kísért vidám, mégis Istenhez méltó dalok sorával köszöntöttük az Urat. A kissé párás, hűvös reggeli órák ellenére is éreztük a lelket melegengető közös éneklésben Isten szeretetét.

A nap mottóját – „Engedelmeskedjete egymásnak!” (Ef 5,21) Dobszay Márton Benedek Ferences tartományfőnök ismertette. Arra buzdított minket, hogy a nap folyamán engedelmeskedjünk az adott pillanatnak.

A 10 órakor kezdődő előadásban Kajtár Edvárd a Központi Papnevelő Intézet Lelkivezetője beszélt nekünk az engedelmességről. Magával ragadó, lebilincselő beszédének alap gondolata az engedelmesség – kölcsönösség kettőssége volt. Kihangsúlyozta, ezt a kölcsönösséget mintegy szeretet szövetséget kell megélnünk. Beszélt arról, hogy e szeretet szövetségen alapuló engedelmesség semmi módon nem azonos az alázáttal és nem a gyengeség megnyilvánulása, hanem mindannyiunk szabad döntésének eredménye. Gondolatait a szentírási idézettel támasztotta alá. Jézus és az Atya kapcsolatában Jézus engedelmesen alárendelte magát az Atya akaratának, mindig, minden körülmények között. „engedelmes volt mindhaláláig, mégpedig a kereszthaláláig” (Fil (2,8-9)

Arra a kérdésre, hogy vajon melyik az a pont, ameddig engedelmeskednünk kell az atya Maximilian Kolbe gondolatait idézte: „mindaddig engedelmeskednünk kell, amíg az nem bűn”, az nem megy szembe a Tízparancsolattal és az egyház tanításával. Az “engedelmességnek” szentelt találkozón Kajtár Edvárd atya csodálatos gondolatai teljesen átértékelték bennünk az Isten és embertársaink iránt tanúsított engedelmesség lényegét, megtanultuk, hogy miként viszonyulnak egymáshoz az emberi szabadsággal és azt is, hogy kinek meddig tartozunk engedelmességgel.

Beszédét az alábbi szintén Szentírásból merített idézettel zárta:

„Inkább kell engedelmeskednünk Istennek, mint az embereknek” (ApCsel5,29)

11 órától különböző fakultációkon vehettünk részt. A főelőadóval a művelődési házban lehetett tovább beszélgetni. A keresők számára Kerényi Lajos atya tartott előadást a nagytemplomban. A biblikus fakultációt Radnóti Mária szociális testvér a Református templomban vezette. Kérdéseinkre Brückner Ákos Előd OCist, Somogyi Sándor és Várnai Péter atyák válaszoltak a kálvárián. A kiscsoportos beszélgetések a Duna-parton zajlottak, míg az altemplomban csendes szentségimádásra volt lehetőségünk.

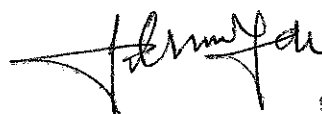
14 órától szentségimádáson vehettünk részt a nagymarosi ifjúsági közösségek közreműködésével a plébániakertben.

Rövid szünet és közös énekpróba után, 16 órakor kezdődött a záró szentmise, melyet Bosák Nándor Debrecen-nyíregyházi megyéspüspök mutatott be a jelenlévő papokkal együtt. A nap folyamán a zenei szolgálatot Sillye Jenő és barátai, a káposztásmegyeri Szentháromság plébánia és a nagymarosi ifjúsági közösségek biztosították.

Jó volt látni, hogy egyre jobban torzuló, Istentől távolodó világunkban mennyi buzgó fiatal érezte fontosnak, hogy a saját módján tanúságot tegyen Istenbe vetett hitéről, iránta érzett szeretetéről és a megváltásról. Kis csapatunk lélekben feltöltődve élményekkel gazdagon tért haza.

Köszönjük a Jobbkéz Alapítvány önzetlen segítségét, hogy részt tudtunk venni a lelki feltöltődésben. Köszönjük!

Gudó 2014. 12. 15.

 Jobbkéz Alapítvány
 Közhasznú szervezet
 9030 Győr, Hottai J. u. 3.
 Asz.: 18971002-1-08